

måske i Malmø, for de kunne ikke få deres efterløn med sig, og dér har vi egentlig syntes, det var urimeligt, at de ordninger var, som de var.

Derfor kan vi støtte, at man gennemfører det her, men det er selvfølgelig noget pinligt noget, at man fra dansk side gennemfører denne her ændring ikke på grund af, at man synes, det er rimeligt – for hvorfor har man så ikke gjort det for lang tid siden? – men fordi EU siger, at det skal vi gennemføre. Det synes jeg altså er noget underligt noget. Hvis man har været glad for denne her ordning, som man nu gennemfører, burde den have været gennemført for lang tid siden, hvis det var det, der var begrundelsen for den.

Vi vil godt kigge lidt nærmere på, om der er nogen risici i forbindelse med, at man laver det her, at man åbner yderligere. Det kan vi ikke se at der er i forhold til det her forslag, men det er jo klart, at når det drejer sig om vores efterlønordning, som er unik, så er det noget, man er nødt til at være rimelig opmærksom på i forhold til, at det velfærdsgode, som vi har i Danmark, og som er specielt, ikke udhules, og der er da nogle andre sager, der er på vej. Men sådan som vi skønner det i det her forslag, så viser det sig, at det holder vand i den her forbindelse.

Der er nogle sager, som i øjeblikket kører ved EF-Domstolen, og det må tiden så vise, men under alle omstændigheder er Danmark jo under pres med hensyn til efterlønordningen, og vi har tidligere set, at man var nødt til at lave reglerne om på grund af, at man i EU-sammenhænge ville betragte det her som noget, som EU skal have indflydelse på. Derfor var der jo også tale om i forbindelse med den seneste større ændring af efterlønordningen, at man lavede det personlige bevis, og jeg forstod, at det netop var ud fra den betragtning, at man var nødt til at have det.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg synes, det indlæ, vi hørte her fra hr. Aage Frandsen, var et sobert indlæg, men det var også en afvejning af på den ene side og på den anden side.

Og det, jeg synes, vi skal være enige om, er den situation, at optjeningen til den her ret skal være lavet her i Danmark, og at man skal være her på tidspunktet, hvor man skal have sin efterløn udbetalt.

Og det betyder jo, at det er et begrænset område, netop som hr. Aage Frandsen siger, det er Øresundsområdet, og det er grænsen mod syd, hvor man kan sige, at her er det altså naturligt, at der selvfølgelig vil komme mennesker, som vil sige: Vi har vores ret. Og det er jo også det, der har fremkaldt den diskussion, der er i øjeblikket, og det har jo ikke noget med EU at gøre, men det har noget med borgerne at gøre, der arbejder her, og som siger: Hvorfor har vi ikke denne ret?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg forholder mig til det her forslag alene ud fra forslaget indhold. Jeg er ligeglad med, hvem der er kommet med ideen.

Det, jeg syntes var lidt underligt, var, at de, der også er tilhængere af forslaget, først kommer med forslaget på dette tidspunkt. Og det er altså ikke mig, der har fundet på, at det er for at bringe det i overensstemmelse med EU-retten; det er jo arbejdsministeren, der skriver, at det er derfor, man kommer med det. Og det er selvfølgelig også i orden. Arbejdsministeren er jo tvunget under andre omstændigheder som minister, end jeg er som parlamentariker.

Men jeg tager stilling og SF tager stilling til et forslag alene ud fra indholdet. Det havde vi gjort, hvis forslaget var kommet for 3 år siden, og det gør vi også nu.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg er helt enig med hr. Aage Frandsen i den sidste bemærkning her. Men det, det handler om, er jo, at hvis hr. Aage Frandsen havde været på en af de virksomheder og havde været en af de dér grænsegængere, så kunne hr. Aage Frandsen jo have stået dér sammen med kollegaerne og så have sagt: Nu er den her ordning ændret, således at det er en ordning, hvor kontingentet skal være med til at finansiere ordningen, er det så ikke rimeligt, når jeg betaler mit kontingent, at jeg så også kan få min rettighed? Det ville man selvfølgelig prøve ved alle de domstole, der overhovedet er.

Og så synes jeg da, det er fornuftigt, at man lytter til signalerne og er klar over den udvikling, som kan være undervejs, og så siger: Jamen det her er faktisk også en uretfærdighed, og den bør vi fjerne. Og det er så det, vi gør nu.